

[Albertsen]

te sig mod SFs beslutningsforslag, var det, fordi SF tog et lille hjørne ud af en stor problemkreds og ville løse det sådan vupti. Det gav ikke det resultat, som man forventede dengang. Det ville også have været en usaglig løsning. Nu er der altså kommet en bredere tilslutning til og en bredere dækning for løsningen af disse problemer. Jeg tror nok, at det er mere bæredygtigt end det grundlag, man dengang troede man kunne bygge på. Jeg tror, at man netop på det område har haft nogle skuffelser. Jeg regner med, at en væsentlig del af de skuffelser vil være fjernet ved vedtagelsen af forslaget her i dag.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Hvad fru Lilli Gyldenkilde har til hensigt at sige rundt på møder, kan jeg ikke tage mig af. Men jeg kan derimod tage mig af realiteterne: hvilket niveau vil vi placere dette førtidspensionsbeløb på?

Der har været nogle forskellige udgangspunkter, bl. a. om det skattefrie pensionstillæg skulle indregnes eller ej, men det er klart, en femhundredkroneseddel skattefrit tæller lige så meget, som en skattepligtig tusindkroneseddel gør. Jeg betragter det således, at det niveau, vi lander på, fuldt ud dækker det, der var indeholdt ved beslutningsforslaget, som vi var glade for vi var med til at vedtage, men jeg er fuldstændig klar over, at fru Lilli Gyldenkilde har lyst til at oversætte det til noget andet. Det er jo et spørgsmål om, hvordan man anskuer økonomien, men vi er helt sikre på, at vi er med til at få det op på et niveau, som vi var med til at vedtage i beslutningsforslaget fra SF.

Til det om, hvorvidt man vil værne de svage eller ej, vil jeg sige, at hvis vi fik det samfund, som fru Lilli Gyldenkilde arbejder for, var der i hvert fald ingen muligheder for de svage, for så var der ingen penge hverken til de rige eller til de fattige. Vi ville være fattige alle sammen.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Lad mig starte med at sige, at regeringen ikke kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet og socialistisk folkeparti. Jeg forstår naturligvis vel de to partiers behov for at stille de pågældende ændringsforslag, men jeg hæfter mig først og

fremmest ved, at de to partier i øvrigt finder, at der er tale om betydelige fremskridt i forbindelse med det forlig, der er indgået mellem socialdemokratiet og regeringspartierne, og som det radikale venstre også har tilsluttet sig.

Lad mig dernæst udtrykke tilfredshed med, at det er lykkedes at nå en bred politisk løsning på et så vigtigt politisk område som førtidspensionsområdet. Det er unægtelig en sag, som har haft en svær gang gennem folketinget i en relativ lang periode. Den får nu, hvad jeg vil kalde en værdig afslutning.

Der har været tre hovedtemaer i debatten om en førtidspensionsreform, nemlig ønsket om forenkling, debat om niveauet og endelig spørgsmålet om, på hvilke kriterier man skal kunne tildeles en førtidspension. Forenklingen har de to grupper hele tiden været enige om. Der har derimod været uenighed om niveauet og om tildelingskriterierne. Jeg synes, vi har fundet en rimelig løsning på de to meget centrale spørgsmål. Det er klart, i et forlig må parterne bøje sig mod hinanden. Det er jo ikke helt ukendt, når man indgår brede politiske forlig, at der også opstår en række skønhedspletter i forbindelse med forliget. Jeg synes, vi har lov til at sige, at de er meget få. Jeg synes måske oven i købet, at selve førtidspensionsreformen er kommet tættere på det ideelle gennem de politiske drøftelser, således at vi ikke alene får en værdig løsning, men også får, hvad jeg vil kalde en strømliniet løsning, som er lettere for de mennesker, der har behov for den, at forstå, og som er lettere at administrere.

Fru Aase Olesen har været inde på to spørgsmål, som fru Aase Olesen også har omtalt i betænkningen. Det ene er spørgsmålet om husmodervurderingen. Hertil vil jeg gerne sige, at det ligger klart, som også fru Aase Olesen selv har udtrykt det, at det ville koste penge at afskaffe den såkaldte husmodervurdering. Det har man ikke fundet at der var mulighed for på nuværende tidspunkt, men dermed er problemerne ikke lagt til side. Derfor skal jeg for en ordens skyld henviser til min kommentar til ligestillingsrådets skrivelse af 25. april 1983, som er sendt til udvalget, hvori det gøres gældende, at efter indførelsen af de nye principper for tildeling af førtidspension vil udviklingen også på dette område blive fulgt nøje med henblik på at tage spørgsmålet op til overvejelse på et se-